

Esoterische Zondagochtendkring 27-5-1989,

Zo, goeder-morgen, vrienden,

Ja, we zullen maar zeggen: de laatste loodjes wegen zwaar!

We zijn op 't ogenblik in staat om een van de betere sprekers van de Urde als gastspreker te hebben.

We zitten in een situatie van overgang, en vermoedelijk wil hij daar nog het e.e.a. over vertellen.

Ik kan u in ieder geval zeggen dat wij met ons pogen anders in te grijpen dan normaal, voorlopig een aantal aardige succesjes hebben geboekt, en dat het er naar uitziet dat we dus op deze manier inderdaad meer zullen bereiken dan met het geven van lezingen alleen.

Maar wanneer je kijkt naar deze tijd, dan kijken de mensen over het algemeen erg optimistisch. Er zijn mensen geweest, die zeggen: nou, in China gaat alles veranderen. In China gaat er veel veranderen. Maar een plotselinge verandering kan niet. Hetzelfde in Rusland. Je kunt nu wel zeggen: ja, we moeten helemaal anders gaan leven en anders gaan denken, en dat systeem dat moet de mensen vrij laten. Maar, hebt u nou wel eens gezien wat er gebeurt als de koeien de hele winter op stal hebben gestaan? Die lopen naar buiten en die liggen daar te rollebollen, dat is een wanorde; als ze even doorgaan geven ze boter in plaats van melk! Dat kan gewoon niet.

Je moet dus een proces hebben van geleidelijkheid, en er zijn maar enkele punten waarop dat niet wenselijk is. Dat is o.a. de verstoring van het evenwicht van de Natuur, daar moet werkelijk op korte termijn wel wat aan gebeuren.

En zodoende zijn we eigenlijk bezig om niet met één klap veranderingen tot stand te brengen, maar als het ware stukje bij beetje. Hier wat veranderen, daar wat veranderen. En de grootste ellende die er op 't ogenblik is in de hele wereld, is eigenlijk het fanatisme, hè? Wij hebben gelijk, wij weten 't, en wij zullen het even doen. Dat is niet alleen Khomeini, dat is ook b.v.b. Bush. Dat heb je nog niet zo gemerkt, waarschijnlijk, de man is een, hoe zullen we zeggen; een politiek begaafde potter. Ja, hij weet ni. alles op te potten, en ik denk niet dat dat de economie van de V.S. zonder meer ten goede zal komen, maar goed.

En zelfs hier in Nederland, daar was iemand die vond dat de zaak nou eindelijk maar eens uitgelubberd moest zijn. Maar nou hangt er ook wel allerhand franje bij, en wat er van zal komen, dat zult u wel merken, dat wordt eigenlijk echt nederlands: kissebissen! Want als je drie mannetjes hebt, die alle drie op de macht uit zijn, dan kun je zeggen, ja, of je nu een Kok in de keuken hebt, nietwaar, of een kelner die Voorhoeft in het restaurant, dat maakt eigenlijk geen verschil uit, want als ze niet samen-werken komt er toch niks op tafel.

En op deze manier zijn we dus bezig om langzaam de dingen te veranderen.

Ik heb mezelf aigevraagd: wat kan dat geestelijk betekenen? Nou, het betekent dus, dat we op 't ogenblik denkers hebben, die weten niet helemaal waar ze naar toe moeten, die zijn vatbaar voor allerhand esoterische beïnvloeding, voor inwijding en wat er verder bij hoort. En dan heb je ook de volle koppen, daar zit verder niks in dan been, en die willen door elke muur heen. Mooi rijm!

Op deze manier kunnen we langzaam maar zeker a.h.w. de bokken en de schapen van elkaar scheiden. Niet dat wij voor scheidingen zijn, hoor, meestal zijn ze pijnlijk, maar in dit geval moeten we toch eindelijk zover komen, dat degenen die door de muur heen willen, die hun illusies blijven najagen, dat die, ja, zeg maar een ielijke schedelbasisstructuur hebben. Dan zijn ze even buiten gevecht. En dan kunnen misschien degenen die innerlijk aanvoelen wat noodzakelijk is, iets bereiken.

De geestelijke achtergrond: er is op 't ogenblik een zeer grote activiteit van de Witte Broederschap. Want als we kijken zo naar wat die laatste Wessac allemaal heeft opgeleverd, dan moeten we toch wel zeggen: nou, er zullen nog wat knopen vallen, de eerste twee jaar. Er zijn sterke en tegenstrijdige invloeden aangekondigd, dat zou allerhand conflicten kunnen veroorzaken, en allerhand teleurstellingen waarschijnlijk ook. Er zijn daarnaast nogal behoorlijk brede blauwe banen geweest, en dat zou er op wijzen dat de wetenschap plotseling met sprongen vooruit gaat. Dan zitten we nog met dat groen, en dat groen begint hier en daar toch wel een beetje vuil te worden, dat was geen lentegroen meer, hoor. Dat ziet er hier en daar verlept uit! En dat zou kunnen impliceren, dat dus de godsdiensten eigenlijk op een gegeven ogenblik in de war raken. Dat ze verkeerde beslissingen nemen, mogelijk, maar zeker is wel dat ze, in hun strijd om hun macht te bewaren, de leer die ze verkondigen, wel tijdelijk vergeten.

Als je van die dingen gebruik kunt maken, dan kun je dus ontzettend veel veranderen op betrekkelijk korte termijn, zeg binnen 5 jaar; 5 tot 10 jaar, dat is het maximum wat er nog voor beschikbaar is. Dat we daardoor kunnen komen tot een vergroting van broederschap, van samenwerking. En dan moet u ook weer niet denken: die samenwerking! oh, dat is heerlijk! Want samenwerking, dat is zoiets als Europa 1991-92! Op 't ogenblik zouden ze elkaar de kop al in willen slaan, als dat niet door de TV werd geregistreerd. Samenwerking, dat is: langzaam naar mekaar toe groeien.

Het gehele proces op 't ogenblik duidt aan dat de veranderingen van onder af moeten komen, en niet van boven uit. Om een verandering van beneden uit op een redelijke wijze mogelijk te maken, dus zonder van die aspecten te krijgen die doen denken aan de Franse revolutie, moeten we een groot aantal mensen bereiken. En dit bereiken kan, voor een groot gedeelte bij gevoeliger geworden mensen, dit is de laatste 10 jaar al, dat we steeds meer mensen krijgen die sensitief zijn, kan dus door die mensen te wijzen op innerlijke waarden, maar gelijktijdig op de uiterlijke toepassing er van.

Het aantal ingewijden is de laatste 5, 6 jaar aardig toegenomen op aarde, ook al zijn de meesten dus kleine adepten, geen grote, en ik heb het gevoel, dat dezen op 't ogenblik bezig zijn op elk terrein een nieuw denken mogelijk te maken, waarbij wat in die mens leeft, ook door die mens uiterlijk wordt waargemaakt.

Weet u, het is helemaal niet erg om te zeggen: Jezus Christus, die heeft het ons geleerd. 't is waar, maar als je naar de praktijk kijkt, dan lijkt 't wel of de enige christen op 't kruis gestorven is! Want ze hebben allemaal gevraagd: ja, maar hoe krijg ik zeggingschap, hoe kan ik dit, of hoe kan ik dat? Ze hebben niet gezegd: hoe kan ik dienen? Ze willen alleen dienen als ze de macht hebben om gelijktijdig te regeren. En dat hebben we met Mohamed gezien, Boeddha, noem ze maar allemaal op. Al die grootmeesters, die zijn de aanleiding geworden tot allerlei structuren die er niets meer mee te maken hebben.

Maar als we nou eens terug kunnen komen tot echt christendom? En echt christendom is niet iemand de Bijbel uitleggen; echt christendom, dat is als een waar christen leven voor je naaste, en niet alleen voor jezelf. En dan kun je zeggen: ja, we kunnen die kant aardig uit gaan omdat overal mensen zullen gaan reageren.

Wat is de innerlijke waarde op 't ogenblik? De meeste mensen beginnen meer en meer te geloven in 't paranormale. Of ze dat goed noemen of kwaad, doet niet terzake. 't Is duidelijk: wanneer een geestelijke waarde in strijd is met een bepaalde structuur of positie, dan zullen ze zeggen: 't is de duivel. En als het hen bevordert, dan zeggen ze: dit is een heilige, of dit is Gods Wil! Maar daar gaat 't toch niet om? Wanneer je aan gaat nemen dat er een wereld is, anders dan de jouwe, en je gaat begrijpen dat die wereld direct geïnterreleerd is met de wereld waarin jij leeft, dat er een wisselwerking bestaat tussen jou en iets in die wereld, dan kun je daardoor, als vanzelf veranderen. Want je gaat de dingen anders zien.

Materialisme is altijd een goede golf, omdat ze een snelle ontwikkeling op aarde mogelijk maakt. Gezien die Wessac nemen we aan dat dus het materialisme een tijdelijke top kent, die binnen 2 jaar dus aflauwt. Dat materialisme, dat helpt de mens om stoffelijk z'n mogelijkheden te scheppen. Maar als hij dat eenmaal heeft gedaan, wordt hij egoïst. En dan wil hij alleen in stand houden. Hij wil niet werkelijk voor iedereen verbeteren, nee, hij wil voor zich het beter hebben. En daar schijnt dus de mogelijkheid te zijn om grote veranderingen tot stand te brengen, omdat steeds meer mensen ook gaan denken aan anderen. Omdat ze steeds meer gaan begrijpen dat dit leven op aarde niet één keer is, en geef nou maar flink wat aan de Kerk, dan kom je vanzelf wel in de hemel!

Trouwens, die hemel! Ja, eh, zonder gekheid, moet je eens luisteren: al die mensen die schuine moppen vertellen, komen, volgens de bevoegde instanties, in de hel! De spelers, de dansers, de hoereerders, de zuipers, alles naar de hel! En dit geldt voor beide geslachten, dames! Dus, alles wat een beetje leuk en gezellig is, komt in de hel terecht, wat moet 't dan een saaie boel zijn in de hemel, hé? Vind je ook niet? Ja, goed, we moeten begrijpen dat 't een continuïteit is van leven. Je leeft hier, je gaat dood, goed, maar elke dood in zichzelf, is een geboorte. En elke geboorte op aarde of in de stof is een aanloop naar de dood! Wanneer je dat eenmaal gaat begrijpen, dan zeg je dus: m'n geestelijk bestaan is eigenlijk méér reëel dan m'n stoffelijk bestaan. En er zijn een aantal mensen die daar langzamerhand beginnen achter te komen. En natuurlijk, 't is de hele structuur van de wereld, je weet niet meer hoe je met deze wereld terecht moet komen, je voelt dat er iets groters is, en wat doe je dan? Ja, er voor gaan werken, 10 jaar? Ben je gek? Er zijn wel pilletjes, en dan kan 't ook! En dan crack je je dus naar het Hiernamaals toe. Dat is dwaas, omdat datgene wat chemisch tot stand komt, verdwijnt op 't ogenblik dat de uitwerking voorbij is. Dromen is best, maar zodra je wakker wordt is de droom voorbij. Wat je in de droom geleerd hebt kun je eventueel behouden, maar dan moet je het weer omzetten in een praktijk die ook op je eigen wereld bestaat. En, dan zijn er ook een heleboel mensen, natuurlijk, op 't ogenblik neemt dat sterk toe, die toch eigenlijk karmisch denken. En karmisch denken betekent ongeveer, voor hen, het volgende: wij zijn uitgebuit, dus word ik in het volgende leven uitbuit! Nou, tel uit je buit! Jij hebt mij geslagen? Het volgende leven zal ik jou slaan! Echt gezellig, zeg, komt

geen einde aan! En er zijn heel veel mensen die zich daar mee bezig houden. Maar in de werkelijkheid is 't natuurlijk anders.

Kijk, een mens die leeft, leert iets, goed of kwaad. Mag je over oordelen zoals je wilt, hij leert iets. Wat hij geleerd heeft, is, zover hij er innerlijk mee verbonden is geweest, een persoonlijkheidsaanvulling in de geest. Waar hij ook incarneert, of het bij wijze van spreken op deze wereld is, of ergens bij de kwalen, op de planeet Tau-Ceti, maakt geen verschil uit. Wat je geleerd hebt, blijf je houden. Het is een wordingsgang, en in deze wordingsgang, komt ook als vanzelf, de noodzaak tot zelfbeperking. De moeilijkheid van een incarnatiecyclus is dat je je beleving in een volgend leven meeneemt, vooral je emoties. Maar het is vooral dat je moet leren om meester te zijn van die drijfveren, van die emoties, dat je je eigen innerlijk moet leren begrijpen, kennen wil ik niet zeggen, maar begrijpen, een beetje, dat kan. En dat je op deze manier, eigenlijk, langzaam maar zeker meester wordt over wat je zelf bent, zodat je bewust de relatie met het "ik" en de wereld kunt gaan bepalen.

Het zijn die verbondenheden die allemaal terugvoeren tot de innerlijke mens. Ik kan natuurlijk een heel mooie speech houden, hé, zoiets: jullie moeten mediteren! Nou, en dan mediteren ze: ghrrrr, ghrrrrr!! Maar, je moet gewoon rustig zijn in je zelf. Stilte vinden in je zelf zo nu en dan; of je dat nou mediteren noemt, of een dutje, of een ontspanningsoefening, of yoga, of wat anders, hindert niet. Rust in je zelf. En waarom? Daar waar rust is in jezelf, kan de totale waarde van je eigen persoonlijkheid werken in je wezen, en je daardoor de kracht en de mogelijkheid geven om verder te gaan op een voor jou juiste en aangepaste manier.

Kijk, dat is iets wat heel vaak wordt vergeten. Esoterie, dat is kijken naar binnen toe, de innerlijke wereld. Maar de innerlijke wereld kan alleen maar bestaan in relatie tot een wereld er buiten. Esoterie en exoterie zijn aan elkaar verbonden. Ze zijn even onscheidbaar als beeld en avers van een munt. Je kunt niet zeggen: 't één wel, en 't ander niet. Geestelijk ga ik hogerop, en stoffelijk zal ik wel zien. Het moet een éénheid zijn.

De poging van de ingewijde is, geloof ik vooral, om dit begrip van innerlijke wereld en uiterlijke wereld overal te verkondigen. Of, beter gezegd, te doen beleven waar het mogelijk is. En wanneer dat inderdaad lukt, en, ik zeg, er zijn steeds méér mensen gevoelig, dus wordt er ook méér op gereageerd, en dan hebben we de basis voor de nieuwe ontwikkeling van de mensheid, die, ja, zo'n 20 jaar na 2000 zou moeten aanvangen, zou moeten beginnen. Maar met de samenwerking zouden we moeten beginnen in 1991-92! Als de mensen dan niet samenwerken, ja, dan gaan ze tengronde! Niet omdat ze elkaar zullen vernietigen, dat zit er, geloof ik, niet meer in, maar doodgewoon omdat ze dan omstandigheden scheppen, waardoor ze op aarde niet meer kunnen voortbestaan!

En ik denk dat dat allemaal wel mee zal vallen. We hebben dus in zeer korte tijd, voor zover de Orde er bij betrokken is geweest, leuke resultaten gezien. Leuke reacties, juist van beneden af, heel vaak.

Ja, zeker, ook in China, in China zijn we ook bezig geweest, maar dat moet ook niet te ver gaan. Niet dat ze dat volk uit kunnen roeien, hoor, want als ze onder mekaar bezig zijn hebben ze nog 2000 jaar nodig, en dan is er weer een andere tijd! Maar doodgewoon omdat ze een andere manier van leven en werken moeten vinden. Maar dat kan alleen maar, wanneer ze bouwen op wat er nu bestaat. En dat is bij u ook. U moet ook

een nieuwe wijze van leven, van werken vinden, maar toch, eigenlijk, gebaseerd op wat er nu is.

De diepe betekenis van de grote krachten die er op 't ogenblik zijn, wit licht, en, o ja, we hebben goud licht ook, een paar heel behoorlijke ontladingen in de komende periode, een deel er van is nu bezig, dan moeten we toch wel zeggen: ja, dat zijn allemaal leuke dingen voor de mensen. Maar wat heb ik aan bankpapier als ik op een onbewoond eiland zit?! Ik kan er pap van koken, maar die smaakt niet eens! En zo is het hier ook, die krachten zijn er wel, maar wat ga je er mee doen? Wat kun je, wanneer die krachten naar je toe komen, vanuit jezelf, tot stand brengen?

We hebben dat in de hogere leiding natuurlijk, ja, je hebt bij ons ook hoge pieken, hoor, daar hebben ze dat een beetje uitgekiend, en er zijn punten bij, waarvan ik zeg: nou, daar ben ik het mee eens. Van andere punten zeg ik, nou, nou, weet je wel. En er zijn punten bij, waarvan ik zeg, ja, alles best, maar ik doe niet mee! En dat recht heb ik.

Kijk, dat recht hebt u eigenlijk op aarde ook. U kunt kiezen voor wat u wel wilt doen, en wat u niet wilt doen. Maar u hebt net zo goed als ik, iets nodig wat u daarbij stuurt, wat u daarbij leiding geeft. En wat kan mij anders leiding geven, dan wat IN mij bestaat. Dus mijn innerlijke wezen en de relatie die ik zo vanuit de kern van mijn wezen heb met de Kosmos, waardoor mijn rol voor mij wordt bepaald. Ik zeg niet dat dingen voor een ander slecht zijn, ik zeg dat ze voor mij slecht zijn. Ik zeg niet dat anderen het niet mogen doen, ik zeg dat ik het niet kan zien, omdat het niet strookt met datgene wat ik ben en de wijze waarop ik mij verbonden weet met het Universum.

En dat zijn, dacht ik, ook voor u keuzemomenten; u moet er een beetje achter zien te komen wat u wel, en wat u niet bent, wat u wel, en wat u niet wilt. En dat kunt u nooit doen door te beredeneren.

Er is eens door iemand bij ons gezegd: aan de redelijkheid gaat de werkelijkheid ten gronde. Want er is meer dan rede. Een mens is heel complex, een geest ook. Ja, dat zou je niet zeggen, niet waar? Zo'n wolkje dat zo nou en dan zich manifesteert, en dan OEOEOE! roept. Dan zeggen ze: dat is niet redelijk! Nee, natuurlijk niet, dat is een afwijking! Geestelijke afwijking, in dit geval.

Maar... wanneer u gewoon rustig bent, heel diep in u zelf, en dan niet nadrukkelijk denken. Er komen gedachten, laat ze maar waaien. Dan krijgt u op een gegeven ogenblik toch een gevoel van een rust, van een vrede. Maar die heeft wel degelijk een zeker karakter. Die is verbonden aan datgene wat u bent en wat u kunt doen! Als u nou alles NIET doet, waarvan u voelt dat het er mee in strijd is, dan bent u vanzelf al bezig om positief te zijn. U moet die dingen niet uitroeien bij anderen!

Er is iemand die heeft een kwaal gekregen, een leverkwaal; teveel kloek-kloek, Schiedam... En die roept nu uit: wij moeten allen drankbestrijders worden!! Weg met de alcohol! Laat u niet beheersen door koning Alcohol! Ja, nou, en een ander, die zo nu en dan eens een glaasje wijn nipt, of zeer bescheiden zo nu en dan eens een borrel neemt, nou, die heeft het misschien zo nu en dan nodig om zich prettig te voelen! Waarom zou je hem dat ontzeggen? En 't gekke is, zo iemand bestrijdt de drank dan zo uitvoerig, dat hij zelfs haarwater drinkt! Hij wil anderen beschermen voor het lijden dat voor hem bijna! Je kunt een ander niet beschermen voor lijden. Je kunt alleen een ander helpen wanneer die lijdt, dat is een ander punt. Maar je kunt alleen vanuit je eigen

innerlijk, je eigen werkelijkheid leven, en wat je in die werkelijkheid als juist ervaart en wat je als onjuist ervaart terugstellen. Hoe meer je die rust in jezelf vindt, hoe minder je gekweld zult worden door allerhand complexen die je uit, weet ik hoeveel vorige levens bij elkaar hebt. Er zijn mensen die zeggen: ja, ik ben al in mijn 300ste incarnatie! Nou ja, in de eerste plaats, als je dan naar ze kijkt dan denk je: m'n hemel, en dan nog niet verder? En in de tweede plaats, die hebben daar allerhand complexen opgestapeld, zeg! Die mensen zijn zo langzamerhand een chinese puzzle geworden: je weet niet hoe je 't uit elkaar moet peuteren, en als je 't uit elkaar hebt, krijg je 't niet meer in elkaar.

Kijk, dat soort mensen zouden alleen in de kern van hun wezen een drijfveer kunnen vinden die hen in staat stelt om een groot gedeelte van al die complexen, die aanwensels, die emotionele dwangverschijnselen, a.h.w. niet ongedaan te maken, want dat kun je niet, maar beheersbaar te maken.

En dat is, dacht ik, iets waar we dan toch wel op moeten rekenen, in deze wereld. Wanneer de mens een beetje meer die innerlijke rust weet te vinden, dan zal hij vanzelf ook z'n wereld buiten zich reëler a.h.w. en meer vanuit het Goddelijke, en niet alleen vanuit het stoffelijke, weten te benaderen. Dan zal hij iets ZIJN, en niet proberen anderen iets te MAKEN. Dan zal hij leren wat hij is met anderen te delen, zonder anderen daarbij gelijktijdig aan zich te willen onderwerpen.

En we denken dat alles zo bij elkaar genomen, het aardig die kant uit kan gaan. U moet maar zo rekenen, om een gerecht smakelijk te maken, heb je een klein beetje zout nodig, maar niet te veel. Dat is niet gezond, en als 't teveel wordt, is 't ook nog niet eens lekker. Wat wij nodig hebben is misschien een paar pro-mille. Ja, je hebt geen blaaspijpje nodig om het te constateren, maar een paar pro-mille mensen die op, deze manier, van binnen uit, hun waarheid LEVEN, zonder ze een ander op te leggen.

Maar, ik wou alleen maar dit zeggen, mensen: we zitten nou voor de laatste loodjes, wat dit betreft, natuurlijk.

Maar als je kijkt hoeveel er al gebeurd is, in, zeg maar, die 8 a 9 maanden, ja officieel zijn 't er nog geen 6, 't is eigenlijk al langer dat die omstelling aan de gang is, wat we allemaal bereikt hebben, is de moeite waard. Wanneer we kijken wat de vele ingewijden op aarde op 't ogenblik aan het bereiken zijn, dat is de moeite waard. Er zijn innerlijke veranderingen gaande, die je niet meer weg kunt bezemen met allerhand zuiver stoffelijke zaken. Omgekeerd beginnen steeds meer mensen die innerlijk bewust zijn, te begrijpen, dat je niet alleen maar innerlijk bewust moet zijn, maar dit bewustzijn moet manifesteren in de wereld waarin je leeft. En dat betekent, voor mij althans, dat de schok, (ja, 't was voor ons een schok, hoor, toen ze zeiden: ja, 't kan niet samen gaan, we gaan nou helemaal.., waarom nou zo? dit is veel leuker!! ja, zo gaat dat, ook bij geesten, hoor) Maar, nou moet ik zeggen; ik heb nooit verwacht, ja, ik ben ook maar een kleine jongen, dat er in zo korte tijd zoveel bereikt zou worden. En als ik dan kijk naar die Witte Broederschap, nou, eh, die hele zwik, die op 't ogenblik met jullie bezig is! Dan kan ik gewoon niet anders verwachten dan een uitermate versnelde bewustwording in de mensheid. En wanneer dat gebeurt, dan zal als vanzelf de uiterlijke vorm van de menselijke samenleving zich daar meer en meer gaan aanpassen.

En daarom wou ik, ja, 't is nog niet de laatste keer... maar de volgende keer dan moeten er natuurlijk afscheidswoordjes vallen of zoiets, weet u wel? Ja, dat vind ik ook zo gek: afscheidswoordjes laat je vallen, je zou ze op moeten laten stijgen! Maar goed, doet niet terzake! Ik wil alleen dit zeggen, beste vrienden, wij zijn blij, dat de verandering niet voor niets is geweest, wij zijn blij dat er zoveel positieve dingen kunnen gebeuren. En we hopen alleen dat u ze natuurlijk ook zult aanvoelen en vanuit uzelf, waarmaken.

En aangezien de gast, die eigenlijk geen gast is, want hij hoort bij de hoge regionen van de O.D.V. in aantocht is, moet ik hier m'n mond gaan houden. U merkt dat ik van de laatste gelegenheid om nog eens heerlijk te kletsen, ruimschoots gebruik heb gemaakt, aan de andere kant heb ik u een paar dingen gezegd, die de moeite waard zijn, dacht ik. En of ik nou de kans nog krijg om nog eens een keer door te komen, of niet, ik wens u allemaal 't beste, eerst van binnen, want dan komt van buiten vanzelf wel!

't Woord is aan de gastspreker:

Goede morgen, vrienden,

Dat ik deze morgen nog een keer probeer, met u direct contact op te nemen, is mede te danken aan het feit, dat de beslissingen die gevallen zijn in de Raad van de Witte Broederschap; de beslissingen die daardoor ook in onze groepering tot stand zijn gekomen, toch enige nadere verduidelijking van node hebben.

Wij kennen de krachten die in u leven en die in ons leven. Wij hebben geleerd met de krachten van de geest te werken op velerlei wijze. Nu moeten wij een beslissing waarmaken die enige tijd geleden is genomen. Wij zullen de directe beïnvloeding van de mens aanmerkelijk moeten vergroten in de komende periode, dat is tenminste tot de volgende Wessac-bijeenkomst.

Daar waar je grijpt naar de innerlijke mens, is het uitermate belangrijk dat je diens vrijheid van willen en denken, niet beheerst. Daarom zullen wij uitgaan van het verlenen van kracht en 't verlenen van inzichten of korte visioenen. In sommige gevallen is het mogelijk de mens zijn eigen dromen en angstdromen te laten beleven en te laten herinneren. Dan is 't belangrijk dat de mens dit erkent als een deel van zichzelf. Ook hiertoe zullen wij gaan bijdragen.

In de Grote Raad bereidt men een zeer snelle en omvattende verandering voor voor het geheel van het mensdom op Aarde en een beïnvloeding van grote delen van het andere leven op Aarde.

Men heeft daartoe bepaalde krachten gericht; men zal gebruik maken van krachten die, vergelijkend gesproken, zo groot zijn als die van de Zon. In een dergelijk gebeuren is het belangrijk dat we één ding niet vergeten: de mens heeft het recht "mens" te zijn. Onze Orde heeft zich tegen een aantal beslissingen dan ook direct verzet en gelukkig enig gehoor gevonden.

De ontwikkeling van het mensdom dient in vrijheid te geschieden. Op het ogenblik dat we de vrijheid wegnemen ontstaat een vorm van geestelijke slavernij die onaanvaardbaar is. Zelfs wanneer mensen op Aarde ditzelfde middel tegen hun medemensen vaak gebruiken. Onze groepering heeft bereikt dat pogingen om bestaande absolutistisch denkende groeperingen, godsdienstige-, kerkelijke-, en politieke

inzichten, zonder meer kunnen worden gehanteerd als werktuig, om deze instelling ongedaan te maken.

Wij geloven dat vanuit de enkeling de bewustwording moet plaats vinden en dat het niet mogelijk is deze vanuit de massa op te leggen.

Dat wij daarbij zoveel bijval hebben gekregen, heeft ons verbaasd en verheugd. Hierdoor zullen de krachten die beschikbaar zijn op een andere wijze verdeeld worden dan althans sommigen in de Raad, zich hadden voorgesteld. Sommige processen zullen trager verlopen dan eigenlijk wenselijk is. Maar beter een trage groei die blijvend is, dan een snelle groei die uiteindelijk geen vruchten draagt.

De Orde heeft daarnaast de mogelijkheid gevonden met een aantal gelijkgezinden zich tot een grotere en omvattender "organisatie" te verenigen. Hier is sprake van een vrije samenwerking, waarbij we besloten hebben de verschillen van denken en inzicht voorlopig terzijde te stellen, omdat er dringender en belangrijker zaken aan de orde zijn. Dit houdt niet in dat uw contact met onze Orde verbroken is.

Het betekent alleen dat de invloed van de Orde, zover het u betreft, hulp, een zekere mate van leiding, zal blijven bestaan, maar niet meer op basis van Verdraagzaamheid alléén. Er zijn groeperingen die spreken van naastenliefde, anderen van vrijheid en weer anderen spreken van de innerlijke bewustwording of zelfs de praktisch-magische inwijding. Wanneer we met deze groepen samenwerken, dan kunnen we niet kiezen welke weg bij het geven van hulp voor u de beste is. We kunnen alleen afgaan op uw eigen harmonie en op grond daarvan de hulp verlenen vanuit de groepering waar u het dichtste bijstaat.

De leringen van de Orde hebben een voorbereiding opgebouwd tot deze Nieuwe Tijd. Degenen onder u die in staat zouden zijn onze eerste leringen uit b.v.b. de twintiger jaren nog na te gaan, zouden ontdekken dat wij toen reeds, kort na de Eerste Wereldoorlog, waarschuwden voor een Tweede Wereldoorlog. Maar vooral voor de mentaliteit waaruit deze zou ontstaan.

Wanneer u, en dat is meer bereikbaar voor u, kijkt wat we in de vijftiger jaren hebben gezegd, dan zult u ontdekken dat reeds daarin de programmering tot voorbij dit ogenblik, steeds weer is aangestipt. Dat we getracht hebben u zowel de theoretische, de filosofische als-ook de geestelijke achtergronden daarvan weer te geven.

De tijd waarover we hebben gesproken eindigt praktisch iets voorbij het jaar 2000. Tot deze tijd hebben we getracht u voor te bereiden. Niet zozeer door het verkondigen van feiten, al zijn die soms genoemd. Maar door u duidelijk te maken welke innerlijke veranderingen zich afspelen en moeten afspelen.

Daarnaast hebben we u geleerd uw wereld op een andere manier te bekijken. We hebben daarbij gesproken over de stromingen in de oceanen, over de eigenschappen van de atmosfeer, de werkingen van de Zon, de zwaartekracht en wat dies meer zij. Zo goed als over de bezieldeheid van de Aarde, de natuurgeesten, de verschillende elementalen en hun werkingen.

Nu is er geen tijd meer om de mens verder voor te lichten. Het is nu tijd voor de mens om te werken met de mogelijkheden die hij heeft. Aangezien het werk niet alleen tot Nederland beperkt is gebleven, kunnen wij zeggen dat wij in al die tijd dat wij werkzaam zijn geweest 100-000den mensen hebben bereikt. Het succespercentage daarbij ligt op 2 tot 3, d.w.z. werkelijke persoonlijkheidsveranderingen en -aanpassingen. Dit omdat geen dwang werd opgelegd.

Daarnaast hebben we echter, en dat is zeer belangrijk, zeer velen geleerd om naar de wereld te kijken en om de relativiteit der dingen te beseffen. Alles is alleen te beoordelen in samenhang met andere punten en kan nooit abstract voor zichzelf bestaan.

Aan deze taak, die wij eens vrijelijk op ons hebben genomen en die wij al bijna 10 000jaar, op de wereld op velerlei wijze dus, proberen te volbrengen, komt nu, door de grote verandering, een einde. De directe ingreep brengt u terug naar een periode waarin magische elementen een grote rol spelen.

Laat u daardoor niet verblinden; laat u er ook niet door afschrikken. Want de Geest, de Orde, en al datgeen waarmee ze verenigd is op dit ogenblik, is voortdurend aanwezig om u bij te staan, om u te helpen, u te inspireren waar het mogelijk en nodig is.

U bent niet verlaten, integendeel. Maar zoals ouders hun kinderen op een gegeven ogenblik de wereld in moeten sturen om zichzelf te worden, zo zullen wij zelfs diegenen die ons dierbaar zijn, de wereld in moeten sturen om zichzelf te worden, om zichzelf te bewijzen.

Wat we hebben gebracht is geen "leer", geen "evangelium", geen "openbaring". Wat wij getracht hebben u te brengen, is een wijze van denken, en als het even kan, daarbij, een wijze van juist reageren. We hebben getracht u in te wijden in een aantal beginselen van paranormale waarden en krachten. De beginselen, want al het andere zult u in u zelf moeten zoeken en vinden.

Wij zullen waarschijnlijk, nog voor u weer, ik meen voor het laatst, een dergelijke bijeenkomst zult hebben (zondag 25 juni 1989) ingegrepen hebben op bepaalde punten op Aarde. Wij zullen daar datgene verwijderen wat ons inziens steen des aanstoets zou kunnen worden.

Niet omdat we dat willen, maar omdat, gezien alle waarden, krachten en werkingen van deze tijd, het onvermijdelijk is. We zullen die dingen doen zonder wreedheid, zonder het lijden groter te maken dan onvermijdelijk is. Wij zullen die dingen doen met een aanvaarden van de verantwoordelijkheid voor allen die wij, ondanks onszelf, op deze wijze hebben moeten treffen. Want de Orde blijft de Orde der Verdraagzamen. Zij blijft een groepering die, juist door het tolereren van het anders-zijn, de gemeenschappelijke kern, de gemeenschappelijke waarheid probeert te behoeden, te ontdekken, te manifesteren. Dit ingrijpen zal verder moeten gaan, vrees ik, ook in het volgende jaar.

In de loop van dit jaar zelfs, zullen er vele, toch wat onverwachte, of wat wonderlijke gebeurtenissen zijn, waarbij de mens zich zal afvragen: hoe is het mogelijk, waarom gebeurt het, of: had het niet anders gekund. Ik stel er prijs op om op deze bijeenkomst, althans tegenover u, te zeggen: het kon niet anders, het is onvermijdelijk. Het is voortgekomen uit de mensheid, wat ze is geweest en heeft gedaan. Zoals het voortkomt uit de noodzaak die in ons, in de geest, door wat wij zijn en proberen meer te worden, onvermijdelijk is; het kan niet anders.

Vrees niet, er is nog geen reden tot grote vreze. Bezin uzelf.

De keuze ligt tussen de uiterlijkheden van uw wereld en de innerlijke waarheid die vanuit u zelf geleefd kan worden.

Wie kiest voor de wereld zal ontdekken dat de beloning groot schijnt, maar zinloos en waardeloos wordt. Zij die kiezen van binnenuit, zullen ontdekken dat ze de krachten en mogelijkheden krijgen om alle moeilijkheden te overwinnen.

Het is altijd uw keuze die bepaalt, niet de onze. Het is uw innerlijk, de vrede die in u berust, of de onvrede die ge uit uzelf scheidt, die bepalen zal wat voor u de toekomst brengen zal.

Maar weet dat wij, nu spreek ik voor 't geheel van de geestelijke wereld, zich richtend tot de uwe, werken vanuit de liefde die wij bezitten voor onze gemeenschappelijke kern en waarde, iets wat men Goddelijke Werkelijkheid of 't Licht kan noemen. Iets wat in u en ons gelijkelijk aanwezig is en ons verbindt. Zelfs wanneer vele werelden ons schijnen te scheiden.

Wij zijn de Mensheid, wij zijn de Adam-Kadmon, de kracht die eens uiteen viel, en die zichzelf herbouwt. Wij zijn de mens die wandelde met God en die het paradijs verloren hebbende, zichzelf herbouwt, opdat hij weer kan gaan en spreken met zijn Schepper. Dit zijn wij allen tesamen. Daarom is de innerlijke wijsheid en 't innerlijk aanvoelen even belangrijk als alle uiterlijke, menselijke, logische en redelijke benadering.

Vrienden, weest u zelf in deze tijd, zoek rust in u zelve, niet in uw wereld. Vind de kracht in u zelve, maar laat ze in uw wereld werkzaam worden. Zonder dit heeft ze geen betekenis. En betreur niet wat voorbij gaat, maar groei in datgene wat zich aankondigt.

Opdat ge, wortels slaande in de tijd van het nieuwe Licht, de verbinding kunt vormen tussen Hemel en Aarde, tussen Geest en Stof. En zo zult zijn de bevestiging van een eenheid, die eens teloor ging, maar die in de komende duizenden jaren zich meer en meer zal herstellen, zodat zelfs de vorm van de mens veranderen kan, het leven nieuwe vormen kan krijgen en het bewustzijn zich kan uitbreiden in de Stoffelijke en Geestelijke Universa, die gezamenlijk de Waarheid zijn van alle Kracht waaruit wij voortkomen.

Weest vrolijk, laat de blijheid niet teloor gaan. Want blijheid is de innerlijke vrede en de aanvaarding die door u spreekt.

Zoekt niet naar welvaart of geluk. Deze dingen zijn schijn. Zoek naar de tevredenheid en de eigen veerkracht, opdat ge sterk moogt zijn en in vreugde kunt leven. Niet om wat rond u is, maar om wat in u leeft.

En ten laatste: Vergeet nooit dat ge slechts deel zijt van een groter geheel. Wanneer lichaamscellen elkaar zouden aanvallen, omdat ze verschillende functies en vormen hebben, dan zou het leven onmogelijk zijn. Vele zijn de verschillende noodzaken en vormen, ook in het menselijke bestaan, zo goed als in de geest. Aanvaard deze verschillen en werk er mee samen zover ge kunt krachtens uw aard en uw mogelijkheid. Dan zullen wij de waarheid steeds meer benaderen en zullen zowel de vrede als de kracht in ons wezen ons voortdurend meer één maken met al datgene wat buiten tijd als Werkelijkheid bestaat.

Vergeef mij dat ik u hiermede, op deze Zondag, heb willen belasten. Maar de tijd is kort waarin wij dit nog met woorden kunnen doen.

Daarom heb ik mij vermeten u deze punten voor te leggen, in de hoop dat u zult beseffen: Gij zult niet verlaten zijn, tenzij ge u zelf afzondert. Gij zult niet krachteloos zijn, tenzij ge de kracht ontkent die in u woont en door u werkt.

Dit is mijn boodschap:

Wij, die u zeer genegen zijn, zijn met u, waar gij ons toestaat met u te zijn. Wij zullen u helpen. Niet volgens uw wensen, maar volgens uw noodzaken. Wanneer wij niet meer spreken tot u op deze wijze, dan houdt dit niet in dat onze innerlijke verwantschap hierdoor ook maar enigzins veranderen kan.